

Đêm Hôm Qua

Đêm hôm qua trong chiêm bao em thấy anh...
Chỉ chín chữ thôi mà thương quá đỗi!
Em viết thư, anh nhìn, như nghe em nói
"Đêm hôm qua trong chiêm bao em thấy anh!"

Đất nước mình nay đã hòa bình
Người xa người...trong chiêm bao mới thấy!
Trong khi đó những con sông cứ chảy
Những đám mây buồn bả cứ bay qua!

Rồi tuổi em từ lúc trẻ đến già
Đâu phải đêm nào cũng chiêm bao...có mộng?
Em viết cho anh bởi vì em còn sống
Và anh thì chưa chết phải không?

Chữ nghĩa bây giờ người ta viết "Tử Vong"
Sao người ta thích chữ Tàu...như thế?
Không lẽ có ngàn năm nô lệ
bọn Bắc Phương ta đã hóa người Tàu?

Đêm hôm qua em trong chiêm bao
rời tỉnh giấc, hoa đào còn nở
Vẫn còn mùa Xuân hòa đào bay bay trong gió
Vẫn còn mùa Xuân, còn giấc mộng mà thôi?

Đọc thư em anh thú thật: Ngậm Ngùi
Anh đã khóc cho mực lem tờ giấy
Anh phải làm sao cho em đừng động đậy
Giấc mơ tàn em vẫn như bé thơ?

Bé của anh ơi hãy đợi hãy chờ
Hãy nghĩ Đốc Nhà Bò gặp Vua Bảo Đại
Ông đang nhìn phấn thông bay trên núi
Phấn thông vàng như áo Ngự vàng hoa...

Đêm hôm qua đêm hôm qua đêm hôm qua
Em khóc òa lệ tràn trên gối
Viết cho anh như em vén ống quần em lội
suối quanh co chảy dưới Đốc Nhà Bò!

Đà Lạt ơi Đà Lạt mộng mơ
Anh Cải Tạo về ngồi trên bờ lau sậy
Em ở đâu mà anh không thấy?
Không còn giấc mơ nào trong chãng cuối đời sao?

*Đêm hôm qua trong chiêm bao trong chiêm bao
Em viết đó hay ngheh ngào tiếng thác?
Cảm ơn lắm Trời sinh ra Đà Lạt
Cảm ơn hoài em là Trái Tim anh!*

Trần Vấn Lệ